

fluant. Sic enim, ut talaris vestis, pedes animæ impediti, quo minus viam coeli expediti gradiantur. Et lucerna ardentes bonæ doctrinæ, & sanctorum luminum, non tantum in intellectu, ut cognoscatis; sed etiam in manibus vestris, ut opere exerceatis. Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quasi jamjam pulsantem fores; Dominus enim propè est. Vide, quid in te horum desideretur. Pendet anima per inordinatos affectos, quam saepè loto terrenorum fœdas! Habes lucernam intellectus, sed non luculentem charitate. Habes lumina veritatum praedicarum, sed non in manibus, non operibus expressarum. Non expectas Dominum tuum, quia in tempore tuo dormis. Misericordia, quid facies, si hoc momento compareat Dominus?

2 Ut cum venerit, & pulsaverit, confessim aperiant ei. Ibid. Nota vigilantis servi est, qui ut pulsantem Dominum audiat, nullum tumultum patitur; qui aurem portæ intendit, & illicet Domino aperit, qui omnia parata habet, ut non tum primum debeat aut lucernam accendere, aut necessaria parare. Estne ita anima tua constituta, conscientia ordinata, domus interior meritis, & virtutibus instruta? si ita quidem, beatus es. Beati enim servi illi, quos, cum venerit Dominus, invenerit vigilantes. Si verò vixisti futuron incurius, somno torporis oppressus, nunc tandem evigila. Omne momentum trahit periculum, & à momento pendet eternitas.

3 Hoc autem scitote, quoniam si sciret Pater familiæ, qua hora fur venires, vigilaret utique, & non sinaret perfodi domum suam. Ibid. Fur ob-

observat horam, qua ipse non observatur. Si non omni hora vigilas, nulla satis vigilas; quia illam observat, qua tu non vigilas. At dies Domini ut fur veniet. 2. Pet. 3. & Jac. 5. Ecce Iudex ante januam assabit. Ergo & voi effete parati, quia qua hora non putatis, filius hominis veniet. Non mirare, quod furis nomen affumat Deus: tui gratia id facit, ut cautum redat. Dedit metuenteribus se significationem, ut fugiant à facie arcus. Psal. 59.

DOMINICA XXIII.

POST PENT.

Parabola Ficulnæ fructuose.

1 **A** Rhorem feci habebat quidam plantatam in vinea sua, & venit quarens fructum in illa, & non inventus. Luc. 13. Tu es arbor illa plantata in vinea Religiōsi status, aut Ecclesiæ. A te quærerit Dominus fructum conformiter tuo statui. Ut enim arbor quævis fructum reddit juxta genus suum, ita Deus non alium à te fructum quærerit, quam si sit iuxta vocationem tuam. Quos ergo fructus protulisti hactenus? quam paucos? plus foliorum, aut apparentiæ fuit in te, quam operum, Vestis te Religiōsum magis probavit, quam vita. Nihil invenit in te Deus. O Misericordia! Itane imposterum dimittes famelicum Jesum?

2 Dicit autem ad cultorem vineæ: Ecce anni tres sunt, ex quo venio quarens fructū in ficulnæ bac, & non inventio: succide ergo illū ut quid etiam terram occupat? Ib. Quot annos expectavit Dominus, ut fructum faceres? tot, quot vita dedit,

debit , quot Religionis . Quoties venit , per superiores , per inspirationes , & gratias , quærens , & monens , ut fructum feras ? Et usque in hanc diem es idem , qui fuisti , nihil te ipso melior . Quanta Dei tu in te patientia ! Quanta in te sterilitas : Nonne potuit tibi dicere : Ut quid terram occupas hanc tam sanctam , in qua alius uberrimos fructus ferret ? Quid si dicat : Mors succide illam ; Superior , succide illam ab hac vinea , non est digna , quæ terram occupet ?

3 At ille respondens dicit : Domine , dimitt me illam & hoc anno , usque dum fodiam circa illam , & mittam fæcoram & squidem fecerit fructum : sin autem , in futurum succides eam . Ib . Agit hic cultor boni superioris partes . Amat fuculneam , seu subditam , pro quo deprecatur : vult ulteriori habere patientiam . Vult circa illam fodere increpationibus , & admonitionibus , vult mittere fæcoram , mortificando , humiliando , ad suæ turpiditudinis cognitionem inducendo in spem reddendi fructus . Sed quorum sum cultor , si culturam non admitteres ?

FERIA I.

Mulier decem , & octo annis incurvata sanatur .

Ecce mulier : quæ habebat spiritum infirmitatis decem , & octo annis , & erat inclinata , nec omnino poterat sursum respicer . Lue . 13. In hac considera in terram pronas animas , quæ oculos suis flauerunt declinare in terram . Psal . 16. quarum affectus solum terrena sapiunt . Qao sit , ut oculos cogitationum ad æterna , & divina non erigant .

HEBD. XXIII: POST PENT. 407
gant . Quid infelicius hoc homine ? sed quot tu annos in hac infirmitate laborasti ? quam parum de Deo cogitasti ? quam immersus fuisti in limo profundi , deprimentiibus te passionibus , quarum impetu ferebaris ! O si nunc saltem erigaris .

2 **Q**uam cum videret Jesus , vocavit eam ad se , & ait illi : Mulier , dimissae ab infirmitate tua . Ib . Haec est benignitas Jesu , nos sua gratia vocantis , & vota nostra prævenientis . Non dimittimus ab infirmitatibus passionum , nisi vocati accedamus ad Jesum per imitationem . Et impositus illi manus , & confessio era etea est . Semel tantum taetam esse à Jesu sufficit , ut erigeretur . At quoties te tetigit manus Domini , per externas , internas afflictiones , & nondum te erigis ad divinæ ; quoties te totum suo corpore , & sanguine tetigit in Eucharistia , & adhuc terrena lapis ?

3 **R**espondens autem Archisynagogus , (indigabatur prætexens violationem Sabbati .) Ib . Dominus autem ostendit posse curari citra violationem Sabbati , squidem & asinus in Sabato ad aquatum ducitur . Præexit Sabato cultum , reipla invdet gloriae Christi . Imitaris Archisynagogum , si larva virtutis tua tegis vitia ? si ratione defendis ; si externe virtutem prætesfers , internè tuo commodo servis .

FERIA III.

Pharisei suadent Christo fugam .

Acoffserunt quidam Phariseorum , dicentes : Exi , & vade hinc ; quia Hera-

Herodes vult te occidere. Luc. 13. Politicum hoc Pharisaeorum inventum. Simulant amicitiam in Christum, quem perditum vellent. Gravis illis erat gloria Christi, & plausus, quem à populo fererat. Ideo sub alijs p̄textu fugam suadent. Benè agenti ferenda est invidia. Ob hanc jubeberis aliquando inde abesse, ubi benè es operatus; cedere officium, quo gloriam Dei promovisti, quin & magnorum odium p̄texetur. Quomodo ad hæc es dispositus?

2 *Ecce illi : Ite , dicit e vulpi illi ; Ecce etiā demonia , & sanitatem perficio .* Ibid. Quasi dicat : Quod mei est muneric facio. Hinc Herodem non metuo. Impenetrabilis scutum contra omnes persecutiones est, agere, quod muneric est, & vocationis tuæ. Quid facies inter odia, & calumnias? Ecce demonia passionum tuarum, ut tunc nulla tui dominetur iniquitas. Quid facies oppresus invidia? perfice sanitates, hoc est, à fana mente non difcede, ut quid indignum agas, aut loquaris.

3 *Veruntamen soperet me bedie , & cras , & sequenti die ambulare.* Ibid. Ecce in ipsometus objectu constantiam Christi. Perseveraturum se ait, quidquid periculi obviet. Quid tu ais, ubi molestiæ occurront? non petis mutare locum, non munus, ut eas declines? Hoe ne verò est ambulare in via virtutis, quæ tentatione perficitur? Et cuius id virtutis est? Si ad fundum inficias, est amoris proprii, est animi suorum commodorum, amantis.

FERIA IV.

Sanatur Hydropicus.

1 *E* *T* *faſtum eſt, cūm intrare JESUS in domum cuiusdam Princeps Pharisaeorum Sabbatho manducare panem, & ipſo obſer- bant eum.* Luc. 14. Cur fit eorum conviva, quorum novit malitiam? Ut eis profit instruendo. Ite potius conſulebat alieno bono, quām ſuo. Quid tu agis inter eos, qui tibi minùs benè afficiuntur? non declinas? non evitas? Obſeruant eum, & cenſurabant acta. Eſto paratus obſervari ab omnibus, & in omnibus; aliaſ non obſerवabis omnia: quæ obſerવanda ſunt. Non enim obſerվabis charitatem, quæ patiens eſt, benigna eſt, & omnia ſuffert.

2 *Ecce homo quidam hydropicus erat ante il- lum.* Ibid. Te ipsum cum S. Aug. 2. quæſt. Evang. in hoc hydropico conſidera. Hydropem habes concupiſcentiam. In hanc quo es indulgentior; eo evadit dirior. Quo enim ceſis magis, magis invaleſcit. Utinam exper- tuſ non eſſes! Vide, quanto studio ſit cohibenda. Si tui non fuerit dominata, tunc im- matulatus eris, & emundaberis à delicto maxi- mo. Psal. 118.

3 *JESUS dixit ad Legis peritos, & Phari- seos : Si licet Sabbatho curare?* Ibid. Prudens quæſtio, antequam opereris: *Si licet?* Ipſe re- tò apprehenſum fanavit eum, & dimiſſit. Ap- prehendere, eſt, ſuum facere. Sedul. l. 4. Paſchal. c. 13. Fefinat hominem curare, quem magis ſuum eſſe deſiderabat. Nemo eſt ani-

41° HEBD. XXIII. POST PENT.
animos sanus; nisi eum Christus suum faciat.
Vult & te suum facere; cur reluctaris? cur
navigis esse tuus?

FERIA V.

Christus dedocet Phariseos ambitionem.

Cum invitatus fueris ad nuptias, non discubas in primo loco. Luc. 14. Aretur hoc aphorismo prioris loci, aut honoris appetentia eo argumento, quod eam sequatur confusio ex justa alterius prælatione. Cui te præponis, is tibi Iudicio Dei antestertur. Et merito: quia tu tibi Christum postponis. Absit, inquis. Immodificis, si te non omnibus postponis. Christus se omnibus postposuit: novissimum virorum. Isa. 53, abieatio plebis. Psal. 21. Ergo si vel uni te anteponis, anteponis te Christo, qui se eidem postponit. Igitur merito is, cui te præponis. Iudicio Dei tibi antestertur, qui novissimum virorum omnibus præfoposuit.

Cum vocatus fueris, recumbe in novissimo loco. Ib. Aphorismus hic ad humilitatem spectat. Eum tibi locum suadet Christus, quem ipse elegit: Elegit autem abjectus esse, & semetipsum exinanivit. Non velles quam vicinissimus esse Christo? Ergo debes te infra omnes demittere, quia is se post omnes reponuit.

Omnis, qui se exaltat, humiliabitur; & qui se humiliat, exaltabitur. Ibid. Alius est ordo mundi, alias Dei. Quo quis inferior est in ordine mundi, eo superior est in ordine Dei, & e converso. Christus in ordine mundi postremus est, in ordine Dei primus.

Iij-

HEBD. XXIII. POST PENT. 41°
Igitur quantum ad Christum in ordine hominem te depressoisti, tantum in ordine Dei cum eo exaltaberis. Unde ergo coecitas tua, qua non vis ex postremis esse? Quid amabilius, quam esse Christo propinquum? Responde tibi, & erubescere.

FERIA VI.

Parola de Ove perdita.

Erant appropinquantes ei Publicani, & peccatores, us audirent illum. Et murmurabant Pharisei dicentes: Quia hic peccatores recipit, & manducat cum illis. Luc. 15. Quād oppositus est fastui Phariseorum Spiritus Christi! Illi superbè despiciunt, & vitant peccatores, tanquam immundos; Christus eos allicit, & blandè excipit. Uter in te Spiritus dominatur? Murmurant quād peccatores recipiat: Quād estēmus mīstri, si hoc non faceret! Si te non receperisset, in qua abyssō volvereris?

Et ait ad illos parabolam istam. Ibid. Quia suum institutum, & finem explicat, & sic causam reddit, cur peccatores recipiat. Homo quidam (ipse Christus) ex centum ovi-bus, sive ex omnibus creaturis rationalibus tum in cœlo, tum in terra, anam perdidit. nempe hominem, & te per peccatum. Dispersis non agnoscit novem, nempe Angelos: ivit ad illam, que perierat, scilicet ad te; quæsivit te, quot angustiis & doloribus! per quæ tormenta sua; quam arduas vias ivit, a stabulo usque ad Crucem! Invenit te, sumpsit te in humeros s̄uos, & deportavit te in hoc

hoc ovile , in quo vivis . Agnosce , quām turpiter erraveris : quām sequendo unam herbulam voluptatis , in immania p̄cipititia deveneris . Agnosce tui Iesu benignitatem , & amorem , qui te quāsifit , inventam in hoc ovile detulit . Absit , ut post hac erres .

³ Et reniens domum convocat amicos , & vicinos dicens : Congratulamini mihi , quia in-reni orem meam qua perierat . Ibid . O bonitas Iesu mei ! Ego convocare deberem omnes creature , ad gratulandum mihi , quia inventus sum , & vitam recepi : ille sibi gratulatur , quasi me invento luxurium reciperet . Ah ! si tantum gaudium habet Deus te invento , noli te ei iterum subtrahere ; immo verò te ipsum denuo illi dona .

S A B B A T O .

Parabola de filio prodigo .

⁷ H omo quidam (DEUS) habuit duos filios ; justos & peccatores ; & dixit adolescenti ex illis , peccator . Pater , da mihi portionem substantiam , qua me consergit . Luc . 15. talenta naturae , & gratiae , quae bonis , & malis Deus distribuit . Et divisit illis substantiam . Dat enim unicuique ipse sine optimo ut eis ad vitam æternam utamur . Seu iustus , seu peccator sis , quanta accepisti à Patre tuo ? quæ dona nature ? quantum cumulum gratiarum ; si alteri ea contulisset , quæ non p̄stisficeret ? quid tu illi agis ?

² Et post non multos dies . Ibid . neque enim peccator diebus multis à peccato abstinet : Adolescenti filius pareḡ profectus est , procul à patria cœlesti , procul à Patre DEO , in regio-

nem

nem longinquam , ut quo remotior esset a Patre , eo licentiosius viveret , nec reverentia oculorum patris refrænaretur . Et ibi dissipavit substantiam suam , gratiam , dona supernaturalia ; Intelleguntum quoque , & voluntatem depravavit , vivendo luxuriosè , secundum impetum luarum concupiscentiarum . Utinam non sis , qui hac parabola depingaris : Recogita annos adolescentiae tuæ ; Delicta juventutis meas , & ignoransias meas ne memineris , Domine . Psal . 24 .

³ Et postquam omnia consummasset , facta est famæ valida in regione illa , & ipse capit egere . Ibid . Semper enim eget , qui nihil DEI habet : qui vivit secundum concupiscentias ; nam concupiscentia ignis est , qui nunquam dicit : Sufficit . Prov . 30 . Et abit , & abd̄est unicuius , seu dæmonum , seu pravarum consuetudinum . Et misit illum in villam suam , ut porcos posceret , suos appetitus , & sensuum voluptates sequeretur . Et cuspideas implere ventrem suum de filiis peccatorum , quare porci internales manducabant ; & nemo illi dabat ad sufficientiam , quia quod plus peccabat , plus peccare quererebat veluti famens . Omilera peccatoris conditio ! Quid devenit , qui femel à Deo recedit , & non illico revertitur ! O nobilis creatura tot ornata donis , quo sponte tua decidis !

D O M I N I C A XXIV.
POST PENTECOST.Filius prodigus in se revertitur , &
pœnitentia ducitur .

¹ In se autem reversus , dixit : Quantis mercenariis in domo patris mei abundant panis

panibus, & ego hic fame pereo! Luc. 25. Poenitentis forma describitur. Ac primum quidem est agnitus miserandi fui status, si tuus non es tam miserandus; est tamen qui possit esse felicior: & ad hunc aspira. Non es in regione longinquā situs, qui vivis inter filios Dei: laboras tamen multarum virtutum defectu: & quod pessimum est, carum famam non fensis. In via perfectionis primū debet esse famēs virtutis.

2 Surgam, & ibo ad Patrem meum. Ibid. Est propositum non demorandi in orbe impiorum. Eccl. 17. cum spe veniae concepta ex consideratione affectus paterni. Vidisti, in qua jaceas imperfectionum regione: Dic tandem tibi ipsi: *Surgam.* Pater meus cælestis non me reiicit, qui non vult mortem peccatoris. Dixisti id saepius, surgam: sed nunquam id præstisisti. Velleitas fuit, non resoluta voluntas. Dic ergo jam. *Surgo ex hac imperfectione, nunquam amplius, et si me mori oportuerit, in candem lapurus.*

3 Et dicam ei: Pater peccavi in calum, & coram te. Ibid. Est ingenua confessio, & humilis contritio, purè quod patrem offendit. Si filius improviso casu patrem vulneret, re postea cognita, quis erit boni filii sensus? Unicum dolebit se patrem offendisse. Tu patrem offendisti, non ita quidem ignoranter, ut non peccaveris; sed non ita sceleriter, ut cogitaveris te patrem offendere. Ergo saltem amodū vocatum: *Pater meus es tu.* Jer. 3. *Jam non sum dignus vocari filius tuus,* Satis actio est privativa, qua se bono, quo gaudere poterat, libenter privat. *Fac misericordem unum de mercenariis suis* est positiva, qua vult affligi. Id tu quoque age. Quoties

de-

HEBD. XXIV. POST PENT. 415
delinquis, priva te delectabilibus, & sensibili poenam impone sine indulgentia. *Etsi surgens venit ad Patrem suum:* est propositi executio. *O si talia sint tua proposita, quæ statim ad executionem deducas!* Infelicissimum est semper parturire, & nunquam parere.

F E R I A . I . I .

Filius prodigus cum gadio à Patre excipitur.

1 Cum adhuc longè esset, vidit illum Pater ipius, & misericordia motus cecidit super collum ejus, & osculatus est eum. Luc. 15. Benignitatem Dei in te peccatorem hic cogita. Non exprobrit filio malos mores, qui videt, & amat cor contritum, & humiliatum. Quād debet in te fiduciam, & amorem tanta bénignitas, & misericordia excitare? Ut prius velis omnia mundi tormenta, & infamem mortem sustinere, quād ab eo amplius recedere, qui te revertentem tam benigne recepit.

2 Dixit autem Pater ad servos: citè preferte floram primam. Ibid. gratiæ justificantis; & date annulum in manus ejus, in signum libertatis filiorum Dei; & calceamenta vera coram Deo nobilitatis, in pedes seu affectus ejus, quibus coerecantur. Et adducite vitulum saginatum Christum in Eucharistia, & epulemur. Vide, quantum gaudium super te peccatore pænitentiam agente Deus ostendit. Ah: noli illi hoc gaudium tollere, ut reveraris ad porcos.

i Eras

Erat autem filius ejus senior in agro: & cum veniret, auditivis symphoniam & interrogavit, quid haec essent. Ibid. Auditivis reversum fratrem, celebrari ei convivium: Indignatus noluit introire, donec rogatus, & persuasus est a Patre. Considera hic non invidiam justorum, qua carent, sed magnitudinem amoris, quo Deus revertentem peccatorem recipit, quæ invidiam Iustis creare posset: & erigere in fiduciam eum semper accedendi, quoties etiam leviter, delinquis: quia summa ejus voluntas est, peccatores penitentes recipere. Ut pater seniori filio satisficiat, ait illi: Tu semper mecum es, & omnia mea tua sunt. Hæc iustorum portio est, esse cum Domino, & in bonis celestibus cum eodem communicare. O quale solatium; tu semper tecum es: O qualis felicitas! Omnia mea tua sunt: & quis velit à tam bono Patre discedere.

FERIA III.

De Villico Iniquitatis.

Homo quidam habebat villicum, & hic dissipatus est, quasi dissipasse bona ipsius. Et vocavit illum, & ait illi: Quid hoc audio de te? Redde rationem villicationis tue; nam enim non poteris villicare. Luc. 26. In hoc villico te considera, cui Deus non tanquam Domino, sed tanquam Oeconomō dedit bona corporis, & animæ, naturalia, & supernaturalia. Nihil tui habes, et si studio tuo te aliquid comparasse credas. Obligaris ergo ea omnia ad placitum Dei impendere. Erithora.

qua

quæ audies: Redde rationem, in quid, quo fine, quo modo ea bona impendisti? Quid quid non cessit ad gloriam Domini, diligatum est. Inī mature rations, quia prope est hora.

Ait autem Villicus intra se: Quid faciam, quia Dominus mens auferat à me villicationem? Ibid. Unde hæc villici sollicitudo? Ex conscientia pessimæ suæ administrationis, & certitudine tollendæ Villicationis. At te nulla tangit reddendæ rationis sollicitudo. O si serio cogitares, quæm infideliter bona tibi concredita administraveris! quæm salubriter angerezis! Examina, quo impensum corpus & quo corporis sensus? quæ intellectus, cogitationes, voluntas, affectus, passiones &c. Non ignoras tibi hæc omnia ad Dei gloriam impendenda fuisse. Itane à te actum? quantum mundo, quantum carni, quantum amori proprio ac vanitati datum est? Ut ergo salubris te cura subeat, cogita nunc serio, quid facias. Postea serus erit labor, teta auxiliū meditationis.

Et laudavit Dominus villicum iniquitatis, quia prudenter fecisset; quia filii hujus saeculi prudentiores sunt filiis lucis in generatione sua. Ibid. Sibi in futurum proficeret, res magnæ prudentiæ est. Hoc est, in quo filii lucis superantur à filiis saecula in suo genere. Quæm illi ad suos fines disponunt media, quæm nullum intentatum relinquunt! quæm instant impense, & quidem ut corruptibilem coronam accipient; 1. Cor. 9. Et quid agis tu, qui filius es lucis, vocatus ad nobilius institutum, gratia maiore cu-

V

mu-

418 HEBD. XXIV. POST. PENT.

mulatus, majoribus auxiliis ad iudicium? Filii scilicet mundi placere queruntur, tu Deo. Quas illi vigilias impendunt, quos labores, quas difficultates, quomodo die, nocteque de mediis emergendi cogitant! An & tu ista pro Deo, pro exterritate absorbes?

F E R I A IV.

Parabola de divate Epulone,
& Lazarō.

Homo quidam erat dives, qui inducatur purpura, & byssō, & epulabatur quotidie splendide. Et erat quidam mendicus, nomine Lazarus, qui jacebat ante januam ejus, cupiens surari mīcis, quae cedabant de mensa divitiorum: sed & canes veniebant, & lingebant ultera ejus. Lue. 16. Quem tu ex duobus felicem, quem infelicem arbitris? si sensum consulas, divitem dices felicem, Lazarum miserum. At fides contrarium docet. Cui assentiris? nonne sensus errat? Et tamen quantum isti indulges? quam è converso oditi necessitate premi, aut te quæcumque sensui contraria molestari. Sed, quod fuisis, ad salutem ducit, quod sequens, ad peditonem. nolim de mīcīs. cīmī
Fāculū est autem, ut moreretur mendicus, & porraretur ab Angelis in sinum Abrahā. Ibid. Hic humilis, seruinoſus, & in mundo despicioꝝ conditionis est finis. Brevis, & mortuoram afflictionem immortale gaudium excipit. Quidam momentanum, & leue est tribulationis nostra, quod aeternam gloriā pondus operatur in nobis. 2. Cor.

4. Ap-

HEBD. XXIV. POST PENT. 419

4. Appende in bilance, momentaneum, & eternum; vide an sint contigua passiones hujus temporis ad futuram gloriam. Rom. 8.
5. Mortuus est & diversus & sepultus est in Inferno. Ibid. Hic exitus ejus, qui secundum sensum felix videbatur. Dicunt in bonis dies suis, & in puncto ad inferna descendunt. Job. 21. Si nondom capis, quām infelix sit vita, quæ secundum sensum dicitur, ex fine intellege. Momentanam, & insanam lētitiam aeternum vā sequitur. Quām merito timere debes omnem felicitatem! quām illum affligere! quam coercere! Ut ei non nimium indulgeas, ultra necessitatem nihil indulge.

F E R I A V.

Cruciatus Epulonis.

Elevans autem oculos vidit Abramam à longi, & Lazarum in sinu ejus. Lue. 16. Vedit à longe Lazarum, quem vicinam nec intuebatur. Videt in gloria, quem in infirmitate despicebat. Sic rerum vertitur ordo. Rogat: Pater Abram miserere mei. Sed serd nimir. Elapsum est miserendi tempus: Adest tempus aeternæ justitiae. In vita agendum est, quo situaris in aeternitate. Miser Lazarum, ut intingas extremum digiti in aquam, ut refrigeret linguam tuam. Nullo non cruciatur membro, de sola lingua queritur. Gravissimus hujus fuisse tormentum crede, quia lingua inopī Lazarō insultavit; quid si scommata dixeris, aculeos, detractiones. sc.

V 2

2. Fe

420 HEBD. XXIV. POST PENT.

² Et dixit illi Abraham: Fili, recordare agia acceptissima in ova tua. Ibid. Quæ concupiscentiae carnis: culpabatur quotidian: concupiscentiae oculorum: erat dives: Superbia vite: inducbat in purpura, & byssos. Et Lazarus similiter mala. Quæ illis bonis contraria: Nam mendicus erat ulcerosus, defecitus. Non autem hic confortatus, in verò cruciari. Hic vici scilicet est: si hic gaudium, ibi tormentum: si hic tormentum, ibi gaudium. Noli tibi persuadere, & hinc tibi posse esse secundum sensum bene, & ibi secundum animam. Ergo quantum hic cruciatura sensui inferes, tantum gaudebis ibi: quantum hic illi concedes, tantum ibi gaudio, & gloriae detraheres.

³ Hoc est Moyses, & Propheta: audiret illus. Ibid. Ita Epuloni, ut Lazarus ad fratres vivos penarum nuncius mittatur, roganti responderetur. Nolite querere, ut Deus te per inusitata media ad vitam eternam dirigit. Ut ipse tibi compareat, ut Angelum mittat, qui voluntatem Dei explicit. Habet Superioris per quos regaris, His te committe. Ita enim Deus faciuit ordinare & mundum regere. Ergo usitatis mediis utere, & accurate lis insiste, quæ statuerunt leges.

FERIA VI. ob missam

Parola iniqui Iudicis, & Viduae.

O Portet semper orare. & nunquam desistere. Luc. 18. Si nullum sit tem-

HEBD. XXIV. POST PENT. 421

tempus expers periculi, adversus quod oportet sit praelens remedium, cum semper oportet orare. Sed quæ hora est, quæ tibi periculum non faciunt, mundus, caro, dæmon, quæ in te non est lucta spiritus, & carnis? Hoc periculum tantum gravius est, quanto occultius. Noli ab oratione desistere. Ubi deficit, hostis proficit. Verè, & instanter orantibus Deus assistit.

² Vidua quedam erat, & veniebat ad Iudicem dicens. Vindica me de adversario meo, nominebat per maleum tempus. Ibid. Etheset iniquus Iudex, qui nec Deum timebat, nec hominem reverebatur; Vidua tamen quotidie cum interpellabat, & toties repulsa orare non desistebat. Videris tibi à Deo repelliri, quod non impetrabis ab hac, aut illa temptatione liberari? Non vult Deus per maleum tempus. Immo tandem vult, quamdiu non auferat à te spiritum orationis: quia tam diu te hoc clypeo protegit. Si tu illum reicias, Dcum non cuipas.

³ Post hac autem dixit Iudex! Molesta est misericordia vidua: vindicabo illam. Ibid. Si iniquus Iudex hoc fecit. Deus autem non faciet vindictam electorum suorum clamantium ad se die, ac nocte? En habes promissionem vindictæ ab adversariis tuis. Si nondum eam sentis, signum est, quod non ita ores, sicut illa vidua. Dic, quo affectu oras contra illum adversarium, qui blanditur carni, & repugnat spiritui? Aestimationem sequuntur affectus. Fortè nec aestimas tuum hostem, affectum carnis, aporem tu, &c. Et quomodo credam, te tanto affectu contra eum orare? Agnolere ergo

deles te hostem tui , & agere , quæ in hostem
ageres ; & non cum hoste tuo consipire .

S A B B A T O .

Parabola Pharisæi , & Publicani
orantium .

Phariseus fians . Luc. 18. Estne hæc humiliis corporis compositio ante Deum ? Orabat : Deus , gratias tibi ago , quia non sum fecit ceteri hominum . Quæ arrogans , quæ nullo excepto , omnes præ se despicit ? Rapaces , iniusti , adulteri . Tales alios judicat , qui se magnum æstimat . Vetus eriam hic Publicanus . Qui sibi unum magnus est , temere de alio judicat , cuius interna non novit . Fœjuno bis in Sabbatho , decimas de omnium , quæ possidet . Quæ ista suarum opum est jactantia ? Quæ maiorationis est in tota hac oratione ? damna jactabundum Pharisæum ? Vide , ne sis talis a liorum contemptor , tui æstimator . Ne dicas , sufficiens mibi sum . Ecc. 11.

2. Et Publicanus à longe fians . Ibid. sed non erecta cervice , indignum se reputans , qui proprius aram accederet . Non audebat nec oculos ad colum levare ; ex interna sui confusione . Sed percusserat pedus suum dolore contritum , dicens : Deus , propitius es mihi peccatori . Sibi veniam humiliter rogat . Accipe formam , quam orans sequaris . Sit oratio & meditatio tua humilius ; occupetur in tui ipsius cognitione , in expurgatione animi à pravis affectibus .

3 Dico .

3 Dico vobis : Descendit hic iustificatus in domum suam ab illo . Ibid. Habet hic de utraque orante sententiam Dei . Iustificatur humilius , damnatur superbus . Ita ut semper melior ab oratione surges , si ejus tempore versatus fuerit in humili tui cognitione , & affectione , iisque affectibus , qui hanc consequuntur . S. Aug. in Psal. 93. Videte , frater , magis placuit Deo humilitas in malis factis , quam superbia in bonis factis . Ita Deus odit superbos . Hinc nec te laudabis , nec laudari affectabis . Vives , te , & Deo contentus .

D O M I N I C A . XXV.

P O S T P E N T E C .

Repuerascendum pro Regno DEI .

Afferabant ad illam infantes , ut ios tangaret . Marc. 10. Multum referat ; quibus quicquid imbuatur principiis à teneris annis . Ipse hoc experiris . O statim allatus fuisses ad Christum ! si instructionem te adducere volentem acceptas ! Hoc non egisti ? expedit ergo , ut jam per virtutem fias parvulus , & te à Superioribus ad Christum duci patiaris : Idque tantò magis , quanto in vocatione es tenerior . Quia ab hoc principio omnis reliqua vita dependet . Talis in omnem vitam eris , qualis à prima novitiatu disciplina abiis .

2 Quod cùm viderent Discipuli , increpabant eos . Iesus autem dixit : Sinite pueros venire ad me , Ibid. Ostendit Christus ,

V 4 quam

quām charum sibi sit , animas innocentes ad se
venire . Venisti innocens ? gratiam inestimabilem es confecutus . Ex quo tanto gravius tibi
incumbit debitum innocentiam apud Christum
conseruandi . Roga ergo Dominum semper , ut
in hunc finem in Eucharistia cor tuum tangat .
Committruntur tibi justa vocationem tuam
parvuli ? Cura , ut ad Christum adducas potius
per virtutem , quām ut per scientias illumines .
Non minus enim ad hoc obligaris , quām ad
istud . De utroque DEO respondebis .

Et talium est enim regnum cōlorum . Ibid . Ad-
verte non iſorum tantum , qui non possunt pec-
care ; sed talium , qui per virtutem non volunt ,
et regnum Cōlorum . Ergo debes repuerascere :
peccata , & imperfectiones omnino ignorare . ut
agas ; simplicitate quadam velut naturali , in
bona ferri ; niſi hoc facias , statutum est :
Qui quis non recipierit regnum Dei velut puer ,
non intrabit in illud .

FERIA II.

Dives Adolescens eruditur ad
vitam æternam .

Ecce unus accedens ait illi : Magister
bene , quid faciam , ut habeam vi-
tam æternam . Matth . 19. Quantum in hoc
adolescente est vita æternæ desiderium ! sed
quantum est tuum ? Ex cura , quam ejus
consequendæ causa impendis , mensurare
potes . Si parum , aut raro sollicitus es
nullum est tuum desiderium . Et tamen est

ne-

necessarium . Ergo quotidianè quære potius , quid
faciam , quām quid doccebo ? quid discam ? quid
loquar ? scientiis , & verbis non obtinetur ce-
lum , sed factis .

2 Qui dixit ei : si vīs ad vitam ingredi , ser-
va mandata . Ibid . Quod ſeculari de mandatis
Dei , hoc religioso de ſuis regulis dicitur . Non
dico : non ibis ad coelum , ſi regulas , que ſub
mortali non obligant , non ſerves : fed dico , non
ibis via tuae vocationis , non ibis expeditius .
Immo ſi spernis , ægre ibis : quia qui ſpernit
anodica , paulatim decidet .

3 Dicit illi adolescenti : Haec omnia custodi divi-
na juventute mea . Ib . Quām felix , ſi hoc dice-
re poſſis de juventute tua in vita ſeculari !
Quām felix , ſi ab ingressu religiosus dicere
poſſis te regulas obſervare ! fed in utroque
quām procul abes ! hoc ipsum tibi motivum eſ-
tē debet ad accuratam earum obſervationem ;
quia Deus vult , te per hanc viam ad ſalutem
dirigere .

FERIA III.

Diviti Adolescenti ſuadetur
perfictio .

Ait illi Jesus : Si vis perfectus eſſe , va-
porabo , & vendeo omnia , que habes , da pau-
poribus , & babebis theſaurum in caelo . Matth .
19. Marcus premitit e . 10. JESUS intui-
tus eum , dilexit eum . Sed quomodo ostendit
dilectionem ? docendo viam perfectionis ,
& theſaurum ſpondendo . Docet enim ,
V 5 non

non tantum quomodo salvis fiat, sed quomodo
in gloria major evadat. Quae felicitas tua, si
eam bene asequaris, qui sic vocatus es? Quam
nihil est, quod dimisisti! quam magnum, quod
reponitur! Majorem hunc thesauros reddi-
re potes, si affectum à terrenis semper magis
purifices.

2 Cùm audisset adolescentem, abiit tristis: erat
enim habens multas possessiones. Ibid. Vide
quantum noceat affectus ad creaturas. Ille e-
stiam innocens adolescentem à Christo avellicitur.
Sed & tu hoc malo laboras. Vis hoc commodo
tuo non carere, & simul coelum obtinere.
Emendum est coelum: non plura dando; sed
minus retinendo. Isai. 48. Elegi te in camino
paupertatis. Qui affectu purior in hoc camino
est, electus est. quis h̄c tibi ad hoc medium
obtinendi coelum est affectus? quam ab omni
creatura avulsus?

3 Iesus autem dixit discipulis suis: Amen
dico vobis, quia dives difficultè intrabit in re-
gnū celorum. Ibid. Veritas hæc scripta pla-
na est. Ergo à contrario pauper non difficultè in-
trabit in regnum celorum. Quām gratulari ti-
bi potes, quod Deus te ad viam celi reposuerit,
qua faciliter id obtinebas. Sed non crede fatis ef-
fe, quod reliqueris omnia, nisi & te telinebas,
& affectu à creaturis recedas. Non enim Chri-
stus tibi difficultatem celi facit, sed tu ipse,
seu affectus inordinatus.

FERIA IV.

Præmium eorum, qui relicts omni-
bus Christum sequuntur.

2 Tunc respondens Petrus dixit ei: Ecce
nos reliquimus omnia, & secuti sumus
te: quid ergo eris nobis? Matth. 10. Ad que-
stionem de præmio, duo præmittit Petrus. 1.
reliquimus omnia. 2. secuti sumus te, quasi ta-
citè dicat: non auderem de præmio querere,
nisi hæc nos præstitiles offendere. Reliqui-
sime omnia? etiam te ipsum? curam commo-
dorum, honoris sensuum? O quam tibi men-
tiris, te reliquise omnia, si hæc non reliqui-
sti? Esne Christum secutus? In paupertate?
in contemptu? &c.

2 Iesus autem dixit: Amen dico vobis, quod
vos, qui secuti estis me, in regeneratione cum se-
deris filius hominis, sedebitis. Et vos super sedes
duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel.
Ibid. Dignum est honorari à Christo eos, qui
ejus amore relictis omnibus facti sunt despici.
Quām tunc jucundum erit Christum inopem,
& contemptum elegiſſe? Cur ergo nunc non
eligiſſe? An nunc alia veritas, tunc alia? Dies
Domini revelabit falsum, quo nunc niteris s-
verum, quod spernis. Quoniam honor ille
præſente contemptu venialis est.

3 Et omnis qui reliquerit domum, vel fra-
tres, aut sorores, aut agros propter nomen me-
um, centuplum accipiet, & vitam eternam
possidebit. Ibid. Relinquenti sua spondetur
V 6 pia-

428 HEBD. XXVI. POST PENT.

primum. Quantum? Centuplum. Neque id in alteram vitam reicitur, sed in hac datur. Quid utilius? Adiicitur certitudo futurae vite: Quid jucundius? Quare ergo quandoque tristis es, anima mea? Pierine potest, ut non vivas contenta tuo centuplo? Non recepi, inquis. Mentiis, Marc. 16. Nemo eſt, qui reliquerit omnia, qui non accipiet centies tantum nunc in tempore hoc cum persecutionibus. Si non recepisti te dicis, mendacem facis Deum. Non expperior, inquis. Ergo vere non reliquisti omnia, non te omnino expoliasti. Ergo affectum omnem evaca, ut experiaris.

FERIA V.

Parola Operariorum in Vineæ

Simile est regnum calorum homini pastriſum milia, (hic Deus eſt) qui exiit primus manū, circa horam terciam, sextam; nonam (in omni hominum ætate) conducere operarios in vineam suam. Matt. 20. Sive in statum quandam cuique certum vivendi, circa undecimam vespere existit, & inventus alios stantes, & dicit illis, quid hic statis tota die otiosi. Agnosce te in vicinam ad societatem vocatum, & gratias age. Vide, ne hie ſis otiosus, si forte, antequam conducereris, fuisti. Nihil eſt magis tuum, quam tempus; cuius uſus a te uno ſolo penderet, ut omni momento uti poſſis vel in vitam, vel in mortem. Sed nihil eſt minus tuum, quam tempus, cuius æquus, ac vitæ tuae abusus eſt veſtitus. *Quod enim vivimus, deo vivimus,*

Et

HEBD. XXV. POST PENT. 429

Et quantum tu temporis prolixi otiosis colloquiſſis? Tantam gloriam omni hora negligis, quanta bona interim facere potuifſis. S. Bonav. l. 1. de prof. Relig. c. 13.

Cum ferò autem ſadum eſt. Ibid. (primo post mortem momentu) dixit uincē procuraſori: uoca operarios, & redde illis mercedem. Quanto hoc verbum erit solatior, ſed folium operariorum, non otiosis. Illum uesperum ſapè cogita. Ad ſeſſiſtā tempora. Deut. 32. Reddit ergo mercedem, aequalē omniſibus, et ſi alii longiore, alli breviore tempore laboraverint. Deus enim in opere magis fervorem, & puritatem intentionis attendit, quam tempus impensum. Veneris autem manū, aut ferō, ad menſuram terroris recipies. Noli tibi de annis religionis blandizi: Deus ponderat fructum emendationis.

Venientes autem primi, & decipientes murmurabant. Ibid. Hic seniorum, ſed tepidorum defectus eſt. Putant ſibi plus deberi, quia diuitiſſunt in religione, & non cogitant, quo animo, quo profectu. Nos portavimus pondus diei, & aſſiſtū: Contemnunt alios. Hi noviſſimi una hora facerunt: Iſti juvenes, heri natū, &c. Et non conuerterunt ſuum teorem cum illorum fervore. Denique invident. Pates illos nobis feciſſi: ſi quid Juveni bene merito concedatur, ſi elevatur, &c. Quibus merito responderetur. Non facio tibi injuriam. Absit illa a te; ſed quantum tempore, tantum virtutibus, & meritis procede,

F E R I A VI.

De Lazarō ægrotante.

Miserunt ergo fratres Lazarī ad Jesum, dicentes. Ecce, quem amas, infirmatur. Joan. 11. Quærunt frātris sanitatem ab optimo medico cum fiducia, & indifferēt. Non allegant sua merita, nec suū, aut frātris in Chrlstum affectum; sed solum amorem Christi in Lazarō. Id enim, quo solo persuadetur, ut nobis beneficiat, est amor, quo in nos fertur. Dixit oī Jesus. Infirmitas hæc non est ad mortem, sed pro gloria Dei. Sano iudicio credere debes morbum illum fuisse Lazarō beneficium, quod inde emergetur gloria Dei. Non aliud de tuis malis iudica, ut te illis subdas humiliſte, ne Deo gloriam fureris.

Dilegebāt autem Jesus Martham, & sororem eius Mariam, & Lazarum. Ibid. Quomodo ergo, ut audierit, quia informabatur, tunc manifest in eodem loco duobus, diebus? Hoc ergo est amore, non succurrere in tempore? pati amicī mortem, amicorum afflictionem? Ita Deus amat, non molliter, sed utiliter ad finem, ad quem nos creavit. Patitur, & vult Lazarum mori; quia hoc erat pro gloria Dei. Credisne. Deum velle eas afflictiones quas pateris. Certè si nollet, non affligerent. Ergo credere pro gloria Dei; quia quidquid vult, ad hunc finem vult. Hoc si serio cogitaveris, mollius feres.

Lazarus mortuus est; & gaudeo propero
vol.

H E B D . X X V . P O S T P E N T . 431
nos, ut credatis, quoniam non eram ibi. Ibid. Ostendit Jesus, ita à sua providentia ordinari ea, quæ putamus mala, ut inde emergant bona. Et hunc ex afflictionibus tuis vult fructum Deus, nisi tu impediās. Pateris Vult, ut credas eum esse Dominum, te servum; eum posse de te ad libitum disponere, te obligatum obsequi. Sed eamus ad eum. Hoc in omni tribulatione solatium cape, quod ait per Psal. 90. Deus. Cum ipso sum in tribulatione.

S A B B A T O.

Venit Jesus Bethaniam, ut Lazarum resuscitaret.

Venit ergo Jesus, & invenit eum quatuor dies in monumentum habentem. Joan. 11. Non illico Deus adest afflictis rebus, sed desperatis: vel ut dum humana juvare non possunt remedia, ipse adjuvare intelligatur; vel ut nostra quoque, quamdiū possimus, applicet industria. Sic in Domino spera, ut tu quoque ad te juvandum coopereris: sic cooperare, ut spem totam in folo Deo reponas.

Domine, si fuies hic, frater meus non fuisse mortuus. Ibid. Duarum fororum Marthæ, & Mariae, hæc est querela, sed modesta, & amica. Errant, si credant, quod absens corpore mortem impedit non potuerit. Potuit; sed non voluit: immo id est adesse dislilit, ut non velle intelligeretur. Mirares, quod Dei voluntatem ad nostram trahere velimus; Oppositum faciendum est.

Dicitur

Divina voluntas est nostra regula. Si tuam illi perfecte substernas, nihil unquam evenierit mali: quia quam illa est Deus, tam malum vel le non potest.

³ *Mirabile vocatis sororem suam, silentio dicens : Magister adest, & vocat te.* Ibid. Quæ fidelitas Marthæ ? Vult participem solatii Mariam. Quod solatium Marthæ ? *Magister adest.* Quæ dulcedo ? *Vocat te.* Quis affectus, & amor Marthæ ? *Ue audioit, surgit citè, & venit ad eum.* Estne tuus tantus, ut statim properes, cum te Deus vel obediens signo, vel bona inspiratione vocat ? Non detinente te aliquando solatiola humana ? Maria autem reliquit Iudeos, qui erant cum ea in domo, & confortabantur eam.

DOMINICA XXVI.

POST PENT.

Lazari resuscitatio.

¹ *Iesus ergo ut vidit eam plorantem, infrenatus spiritu, & lacrymatus est.* Dicunt ergo Iudei : *Ecco quemodo amabat eum.* Joan. ii. Ex paucis lachrymis, quas Christus pro Lazaro fecit, colligunt Iudei magnum illum in hunc amorem, quem non capiunt, sed admirantur. Majora pro te fecit Christus fanaguinem fudit; vitam poluit; in S. Eucharistia seipsum dedit: & amorem nondum intelligis si intelligeres, redamares: non verbo, sed opere. Hoc certè non satis ostendis. Nam qualia sunt opera tua ?

² *Ait Iesus : tollite lapidem.* Ibid. Quæ in

in sufficiatione Lazari aguntur, typus sunt eorum, quæ sunt, ut ab imperfectione tua surgas. Tollendus est lapis, & affectus omnis, qui impedimento esse potest ad resurgentem. Posset JESUS verbo eum tollere, sed mandat tibi, ut tollas; quia tuam vult cooperationem: tu autem velles, ut se solo te sandum faceret, & tu nullam subires difficultatem. *Dicit ei Martha : Domine jam facta : quartiduanus est enim Agnusco sc̄torem imperfectionum mearum, in quibus, non quadruplo, sed multis annis ja- ceo.* Sed quām bonus JESUS ! non ostenditur sc̄tore, ut abstineat sufficiare. Miserum me, si ejus bonitas non esset tanta.

³ *Tulerunt ergo lapidem.* Ibid. In circumstantiis resuscitans JESU, & resuscitati Lazarī agnoscere, quid tecum agatur, ut refugas. ⁴ ergo tulerunt lapidem; quia ponenda est cordis durities, & obstinatus affectus. ² *Elevat sursum oculos;* quia cogitatio à terrenis vertenda est ad cœlestia. ³ *Vox magna clamat;* quia audiari vult, ut in inspirationibus ejus obliquari. ⁴ *Prodit Lazarus ligatus manus, & pedes;* quia etiam post mille proposita, quibus tibi videris resurgere, adhuc adhærent tibi pravi habitus. Sed de his dicitur, *solvite eum,* ut iis tollendis fieri ad labores.

FERIA II.

Filiī Zebedæ primas sedes ambiant.

¹ *A ceceſſit ad eum Mater Filiorum Zebedæ cum filiis suis, petens ab eo :* Dic, ut sedent bi duo filii mei unus ad dexteram,

Et alter ad sinistram in regno tuo . Respondens Jesus dixit : Nescitis , quid petatis . Matth. 20. De regno agunt , dum Christus de cruce . Etiam in chola Christi reperitur ambitio . Disciple in hac debebas humilitatem , & tui contemptum . O pessime discipule , qui terrena sapis , & punctum honoris quæris , ubi Deus abicitur ! Verè nescis , quid petas . Regnum Dei non acquiritur honore , sed contemptu . Hunc tu fugis , & tamen vis regnum Dei . Quia stoliditas tua ?

Ait illis : petatis bibere calicem ? Ib. Insinuat viam obtinendi regnum : non sedendo , sed per violentiam , per mortificationem . Quem ego bibiturus sum . Si dicat tibi JESUS : Ego Dominus tuus , Deus tuus præcedam te , amarus est calix , ad cuius solam cognitionem ego sanguinem sudabo ; sed tamen bibiturus sum ; quid tu dices ? Ah resolve te : die animosè possum per gratiam tuam , & volo . Dulcior est , postquam JESUS cum bibit . Quid non fecisti pro noxia in terris gloria ? & vilius tibi erit coelum ?

Sedere ad dexteram meam , vel sinistram , non est meum dare vobis . Ibid. Vobis ambiciose , & nondum meritis ; sed sola cognatione prætentandam : Non filii patrum eterni afferens , sed meritum creaturis . Ambr. 5. de fid. c. 2. Regnum celorum non persona , sed vita paratum est . S. Hieronym. Merita ergo Christus exigit . Sed quae sunt tua ? quām lenitus affectus ! quām sterilis manus !

FERIA III.

Cœcus ab Jericho illuminatus .

Bartimaeus cœcus sedebat iuxta viam mendicans . Marc. 10. In hoc cœco statum anima tuæ considera . 1. Cœcus es ad divina , quibus intelligendis mentem non applicas , & dum lucem mundi quæris , cœli amittis . 2. Sedes in torpore animi , dum in spiritu nihil progrederis , etiam post tot annos religionis . 3. Juxta viam es , non in via regularium tuarum . 4. Mendicas à pertransiuntibus creaturis solatiola , non à Deo , quem fastidias . Nonne torpedet , & pudet te miseræ tuæ ?

Cum audivisset , quod Jesus Nazarenus est , caput clamare . Ibid. Quod in curam corporis egit hic cœcus , agendum tibi est in eum anima . 1. Capta t' primam occasionem , tu quo præteristi ? quæ hodie dabitur , sorte ultima est . 2. Increpitus à turba , magis clamat : Jesu fili David , miserere mei . Non placebis mundo , tumultuantur passiones ; perseverandum est ; quia contra sensum eundum est . 3. Projicito vestimento suo exilis . Proiicienda est larva simulatae vitæ , quæ te tetigit , & in candore animi ambulandum .

Jesus dixit illi : Quid tibi vis faciam : Bonitas Dei magna ! sed perversa tua cœctas , si querendum à te sit : quid tibi velis fieri , & non potius cum indifferenti , & promptitudine quæreras . Domine , quid me eis
fa-

faceret? Si videre nolis quantum prestantius sit
te Dei voluntati adhaerere, aut superiorum
quam eorum voluntatem ad tuam flectere.
Dic cum ego: Domine ut vides voluntatem
tuam; quam ubi vides, debes illuminari imm
sequi in vita. non a bassa humilitate; & inde
ad altitudinem, non a sciolito et in deceptio
ne, sed a levitate, non a mortali mali, sed
a mortali miseriis. **F E R I A . IV.** *ibid.* *437*

Zachaeus querit Jesum videre.

1. *E* T ecce vir, nomine Zachaeus; & hic Princeps erat publicanorum, & ipse dives; & querebat Jesum videre, quis esset. *Luc. 19* Mira, quia rata res Dives, & Princeps publicanorum, desiderat videre Christum, sed motus instinctu Spiritus Sancti: ad quem instantium querebat. Ut video non curiosum tantum, aut laudandum fuisse desiderium, sed operativum. Scio, quod velis videre Jesum, sed non queris; non adhibes constanter ea media, quae hoc faciunt. Militem te, qui meris desiderii consumeris!

2. *E*t non poteras praeturbare, quia statuta pueriliora erat. *Ibid.* Duo hic habes, quae te impediunt, quo minus Deum perfecte video, & ei propè jungaris, primum est turba, seu tumultuantes tui affectus, & indomitæ passiones animi, haec ubi te vis Deo applicare; te retundunt; secundum est, pulsillitas tua, quia nec super illas emines, nec perrumpis. Agnosce ex te ipso, quam hoc verum sit, ut cognitione hac ad eas opprimendas ducaris.

3. *E*t præcurrans ascendit in arborem fico.

*memoriam, ut video, et quia inde erat transi-
turus.* Ibid. Hic habes, quid agere debetas,
ut Iustum videoas, 1. Debes præcurrere turbam,
et fiducia præmeditatione, & declinatione occa-
sionum, quibus soles tuis passionibus obsequi
Laberis; quia quid agas; non latiss cogitas.
2. Debes te collocare eo loci, quod Christus eff
transfuturus, id est, occasionem boni querere,
& ampliasti. 3. Debes ascendere scionorum,
id est, vanitatem seculi vestigio proterere. S.
Ambr. l. 8. in Luc. Debes id non refugere, quod
mundani censem stultitiam. Quid tibi ad hanc
animi est?

Zacheus Christum excipit hospitio.

Sed ipsiens Jesus videt illum: & dixit: Zacheus, scilicet sefianas descendit; quia bedie in domo tua operatus me manere. Et sefianas descendit, & excipit illum gaudens. *Luc. 19.* Non de-
erant plura Christo diversoria: Zachei domum elegit, quia ille maximo ejus videendi tenebatur desiderio. Desiderio ergo nostro trahitus maxime. Noli à desiderio remittere, etiam cum invenies Christum; quia semper habes, quod queras. Quidquid enim scias, & agas, semper plus est, quod nec scis, nec agis. Fructus desi-
derii est, quod Christus divertat. Quomodo? opere, quasi cum quadam necessitate, me ma-
nere: non traheantur divertere. Velle sine hoo-
tibi evenire! Ergo accende in te desiderium Christi.

438 HEBD. XXVI. POST PENT.

2. Stans autem Zachaeus, iam generolus, & ad calcanda bona mundi reolutus: Dixit ad Dominum: Ecce dimidium bonorum meorum da patribus: Et si quid aliquam defraudavi, reddo quadruplum. Ibid. Quod fuit desiderium ab eius Christi, migravit in amorem praesentis. Quasi non posset hic amor stare cum amore temporalium, statim horum contemptus secessus est. O quoties divertit a te Christus, idem omnino quid ad Zachaeum! Et neandum fastidistua commoda, & sensuum oblectamenta. Unde hoc? quia nec vivum habes Christi desiderium, nec agnorem. Age, si ero, qui bus operibus probas amorem?

3. Ait Dominus ad eum: Quia hodie salus domini huc facta est. Euthymius hic: Salus facta est ejus in perditione, que in ea morabatur. Audis? Quod non ante haec salus, quam efficiatur per dictio. Ex te perditio tua. Cf. 13. Non ergo ante salus, quam tu a te ipso efficiaris, nisi exturberes amorem excellentiae, conmoditatum, glorie. Si haec menti tue adhuc inhaerent, longe es a salute: nec Christus in te inhabitat. Recede a te, & Christus, ac cum eo salus accedit ad te.

F E R I A VI id est iusta omnia

* **N**isi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum spanet; si autem mortuum fuerit, multum fru-

HEBD. XXVI. POST PENT. 439

fructum offert. Joani 12. S. Augustini tract. 52. Seipsum Jesus diebat: ipse erat granum mortificandum. Cecidit hoc granum in terram mortalitatis nostræ, mortificatum est per passionem, & crucem. Fructum attulit salutem omnium prædestinatorum, & gratias reprobatorum. An & tu granum es in spica Ecclesie, aut Religionis, qua ex illo grano proditur? Debetis ergo fieri panis Christi, ut de se ajebat S. Ignatius M. Ergo debes triturari, ergo moli, ergo subiigi, ergo in fornace multatum adversitarum excoqui. Non hoc ages, ac patieris, ut Christi panis esse faciari?

2. Qui amat animam suam perdet eam; et qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit sum. Ibid. Semini de grano frumenti ad nos extendit, ut multum fructum feramus in vitam æternam. In qua tu classe es? amantium animam suam sensuali amore, an eam odio habentium, & sensu nihil indulgentium? At stat, ut hoc, aut illud eligas. At obsecro, non contule sensum, sed finem. Hic amantium, est perditio ibi, & in eternum. Veritas dixit. Hic mortificantum, est ibi beatitudine æterna. Huc consilia dirige, quod creatus es.

3. Si quis mihi ministrat, me sequatur. Ibid. Ad eos sermo est, qui ministrant Christo in procuranda aliorum salute. Ab his operum sequelam, ac imitationem existit. S. Chrysostomus per viam solidæ mortificationis; quam cum suadere debent omnibus, quos volunt in viam salutis adducere: necessarium est, ut & ipsi per eam ambulent. Quid ergo tu agis?

450 HEBD. XXVI. POST PENT.

agis? vis ministrare Christo, sed non vis mor-
tificari. Sirei ipsius honestas, & Christi exem-
plum tibi hoc non persuadent, persuadeat pre-
mium, *Obis ego sum, illie minister meus erit.*

S A B B A T O.

Christus in Cruce Exaltandus.

Ego, si exaltatus fuero à terra. Jo. 12.
Sermo est de exaltatione in Cruce.
Suum ergo exaltationem, & gloriam consti-
tuuit Christus in Crucis humilitate. Et nos glo-
riari oportet in Cruce Domini nostri Iesu Christi.
Gal. 6. Quām vereor, ut tu gloriam tu-
am queras non in confusione, sed in laude ho-
minum, in plausu, in jactantia talentorum!
Hoc verò est, gloriæ Christi adverteri. Om-
nia traham ad me ipsum, hoc est, meæ pot-
estati subiiciam. Per Crucem enim adeptus est
Christus, et in nomine Iesu omne genuflecta-
tur. Philip. 2. Scis, quare passiones tuas tibi
non subicias? quia non exaltaris à terra, non
ascendis in crucem per calceatum superbiam.
Posthac ergo absti tibi gloriari nisi in Cruce Domi-
ni nostri Iesu Christi.

2. Respondit ei turba: *Quomodo tu dicas:*
Oportet exaltari filium hominis? *Quis est iste*
filius hominis? Ibid. Haec est ignorantia tur-
bae. Videt, & audit præsentem filium homi-
nis, & non agnoscit. Tu quidem ignorantiam
similem non prodis verbis, sed factis. Offert
se humiliatis occasio, audis internè mo-
mentem Deum. Hic calca tuam superbiam.

Ref.

HEBD. XXVII. POST PENT. 451

Reipondet confusio[n]is timor: Erit alia occa-
sio; Non est opus hæc publicè fieri, &c. Tan-
quam Christus non esset in facie mundi suspen-
sus. Meritò ergo te reprehendat Christus: Ad-
huc modicum lamen est in vobis. Meritò mo-
neat: Ambulate, dum lucem habetis, licet
modicam, qua utendum est, ut ad majorem
pertinas.

3. Cūm autem tantæ signa facisset coram eis,
turbis, non credebant in eum. Ibid. Vita pra-
va, & corrupta afferebat impedimentum.
Multæ Christi dogmata intelligis mente, sed
quia pravi affectus alio inclinant, facto non
exprimis. Verantamen ex Principiis multis
crediderunt in eum; sed quam imperfeci! Nam
propterea Phariseos non confitebantur, ut & syna-
goga non esserentur. Quid non possunt huma-
ni respectus? Dilexerunt enim gloriam homi-
num magis, quam gloriam Dei. O pudor, ne
displices homini, eligis Deo displicere.

DOMINICA XXVII.

POST PENT.

Ex lumine quisque suo judicabi-
tur.

Ego lux in mundum veni, ut omnis
qui credit in me, in tenebris non ma-
neat. Joan. 12. Sedemus in tenebris intelle-
ctus obscurati, & in umbra mortis, quam no-
stre faciunt concupiscentiae. Offert se lux, &
invitat nos. Qui sequitur me, non ambulat in
tenebris, Joan. 3. Sed amamus magis tenebras.

X

Una.

442 HEBD. XXVII. POST PENT.

Unde? Quia lux haec non est otiosa, fides non sufficit mortua, sed operativa esse debet. Piget lucem semper se moventem, Christi virtutes sequi. Et semper ita? Ademptam corporis lucem ut recuperares, quid non ageres? tam parvi est tibi lux animae?

2. *Quis pernix me, & non accipit verba mea, habet, qui judicet eum. Sermo, quem locutus sum, ille, judicabit eum in novissimo.* Ibid. Abiit, inquit, ut spernam Christum; immagine hoc scelus est: At non accipit verba eius per inspirationes, & lumina, per regulas, per superiores tibi dicta. Atqui ipsum est Christum spernere. Haec te judicabunt in novissimo. Dicetur enim: hoc lumen oppressisti, hanc admonitionem sprevisti, hanc regulam preculasti. Vide ergo, ne qui spernis, spernaris.

3. *Ego ex me ipso non sum locutus, sed quis misit me Pater, ipse mihi mandatum dedit, quid loquar.* Ibid. Quam felix in illa hora futurus es, si dicere possis: ex me ipso nihil locutus sum, nihil egit: sed omnia ex mandato Dei, vel superiorum. Sed hoc forte magis vobis, quam praestes. Nihil agis ad invitationem lenitus? Nihil dicas ex passione? Hocne est agere, & loqui ex mandato Patris? Noli te supremo illo solatio privare, quod nemo tibi alius dare, aut tollere potest, quam tu ipse.

HEBD. XXVII. POST PENT. 443

Et videns fieri arborum unam secus viam, venit ad eam, & nihil invenit in ea, nisi folia tantum. Matth. 21. In hac fici te considera. Efurit Dominus fructus operum tuorum; quos, si ingenuus es, hoc ipso titulo reddere debes, quia ille efurit. Venit ad te per tot gratias, quas ad bene operandum impertit. Veniet per particulare iudicium in morte. Age, quos fructus protulisti? Nihil invenies, quod lapiat; Quia delusisti homines simulatione, & externa virtutis facie, fuerunt folia tantum. Vellefne in illo iudicio ita fructuum vacuos inveniri?

2. *Et ait illi: Nunguam ex te fructus nascitur in temporenum.* Ibid. Be quare? quia tantum foli habet. Sed tamen nondum erat tempus fructorum, ait Marc. 11. Myistica est significatio. Si ab arbo extra fructum tempus fructum requirit, quanto certius requiret a te in tempore reddendas frugis. Et adhuc tempus negligis? Occasionses praeteris gratias dissipas? Et solis contentus foli simulas fraudulentem virtutem? Non times illud: *Maledictus, qui facit opus Dei fraudulenter.* Jer. 48.

3. *Et arefacta est continuo ficulaea.* Ibid. subfracto scilicet succo, quo alteretur. Hæc est eorum pena, qui gratias non respondent. Succus, quo alantur in fructus bonorum operum, sunt auxilia gratiarum; hæc

merito subtrahuntur illis , qui non utuntur . Hi exsiccantur deserti à gratia , sine qua certum est , non posse à nobis illum opus meritorum heri . Unde qui noluerunt , cum poterant , non poterunt , cum volent . Non sat is hoc est , ut ad correspondendum gratiis te moveas ?

F E R I A III.

Parola Vineæ elocatæ.

Homo erat Pater familiæ , Deus , quæ plantavit vineam . Matth . 21. animam tuam , & sepiem circumedit ei , mandatorum , ac regularum ; & sicut in ea voculari Sacramentorum , ex quibus gratia fluit : Et adiuvavit turrim , sive providentia suæ , sive Angelicæ protectionis , sive superiorum vigilantiæ , & locavit eam agricolis , tibi . Plantavit ergo te , qui creavit te , in spem fructus , ut Dominum Deum tuum laudes , & reverentias , cique servias . At quem fructum dedisti ; fornicatus , & uvas fellis . Quoties dissipasti sepiem ? quoties ferus aper , seu depravatus affectus depastus est vineam ? quæ reverentia tua in Sacramenta fanguinis Christi ? Quis respectus ; & cura vigilantiæ divinæ , Angelicæ , superiorum ? Et tamen non tibi donata est hæc vinea , sed locata . Exigetur à te fructus ; quid respondebis ?

2 Cum tempus fructuum appropinquasset , misit seruos suos ad agricolas , ut acciperent fructus ejus . Ibid . Quid fecerit Deus tibi , quid tu illi , exprimitur . Quoties misit ille

HEBD. XXVII. POST PENT. 445
seruos suos , concionatores , superiores , internas inspirationes , monentes ut fructum daret . At tu sicut , Agricola apprehensis servis alium occidetur , alium lapidatur ; ita gratias in vanum accepisti , quibus noluisti cooperari , inspirations extinxisti , admonitiones sprevisti . O bonitas Dei ! o tua ingratitudo !

3 Iterum misit alios seruos , plures prioribus & fecerunt illis familiæ , Ibid . & quidem tercia vice . Habes perfectæ obedientiæ typum S. Greg . Cum compertum haberent alios seruos crudeliter ceſos , cum tamen misit tantur , nec dubitant , nec rationes excusandi querunt , sed imperata sine discussione perficiunt . Nonne parem à te obedientiam status tuns exigit ? Legi reg . 31. summarii . Estne talis tua obedientia ?

F E R I A IV.

Unici filii trucidatio.

Novissimum autem misit ad eos filium suum , dicens : Verebuntur filium meum . Matth . 21. Post tot contemptas gratias poterat te Deus pletere . Sed usus misericordia , misit adhuc filium suum in visceratum sub speciebus Eucharistis , ut ejus te charitas accenderet , humiliatio deprimere , crux , & passio ad mortificationis fructum dandum induceret . Debebas vereri filium Dei ; ejus Doctrinam , & exempla amplecti . Sed quam longe tu ab ejus vita absisti ?

446 HEBD. XXVII. POST PENT.

2 *Agricola autem videntes filium, dixerunt intra se: Hic est heres: venio: occidamus eum.*
Ibid. Quam parum reveritit sunt filiam! Neque tu magis, qui non es veritus peccare. Ejectis enim extra vineam, ubi locum dedisti peccato. Occidisti eum in temetipso, & sanguinem ejus indignè proculasti. Tu non es reveritus filium Dei: reverebitur eum Pater, cum ad judicandum venerit, & filii vulnera contra te perorabunt.

3 *Cum ergo venirat Dominus vinea, quid faciat iugicolis illis? Ajunt illi: malos male perder. Ibid. Quid aliud expectare poteras ex tam indigno filii Dei tractatione? Sed miserus est tui Deus. Nemalè te perderet, eo te loci constituit, ubi te bene perdas per afflictum mortificationem. Hoc vero quam necessarium est tibi frumentum, ne relabaris: sed quam facile illud excutis, & declinas?*

F E R I A V.

Nuptias filii Regis.

R Ex fecit nuptias filio suo, & misit servos suos vocare invitatos, & nolentes venire. Matth. 22. Pater aeternus desponsavit filium humanæ naturæ. Instruxit convivium Evangelicæ doctrinæ, & perfectionis. Ad hoc cum multis etiam te invitavit. Addixisti te venturum per fulcitionem religiosi status. Misit ergo servos suos inspirationes sanctas, quæ dicent tibi: Prandium meum paravi: occasio, qua perfectioni studeas, in promptu est. Sed tu neglexisti; abiisti in villam pravorum affectuum, invisi ad nem-

HEBD. XXVII. POST PENT. 449

gitationem solitorum à creaturis; sprevisti invitantes inspirationes. Advertis, indignitatem?

2 *Rez autem iratus perdidit homicidas illos.*

Ibid. Cui non misit alios, atque a lios servos, ut superior Pater familias ad vineam? Cur statim iratus est, & perdidit illos? quia illic servi debitum exigebant, hic gratiam conviviali offerebant. Apud Deum autem, ut insigne maiestatis est, conferre gratias, ita crimen est læsa maiestatis contemptus gratie. Et quot tu gratias ejus contempstisti? Idem enim est contemnere, ac nolle cooperari. Ergo perdi meristi. Misericordia Dei debes, quod ad te adhuc alios servos mittat, aliasque alias inspirationes, ac lumina. Vide, ut humiliasti expicias.

3 *Nuptiae quidem parata sunt; sed qui invitati erant, non fuerunt digni. Ita ergo ad exitus viarum, & quoque inveneritis, vocare ad nupcias. Ibid. Detrectasti hactenus convivium Evangelicæ perfectionis; seu tædio veniendi, seu difficultate te à terrenis abstrahendi. Indigne te egile agnoscis. Pone ergo te ad exitus viarum tuarum, dico ad exitum vite. Consule mortem, quid suadeat? an eundum ad hoc convivium perfectionis? an negligendum? Accipe consilium. Quod tunc egile desiderabis, nunc age. Serum tunc est desidium.*

F E R I A V I .

De homine non vestito ueste
nuptiali.

Intravit autem Rex, ut videaret discum-
bentes, & vidit ibi hominem non vesti-
tum ueste nuptiali. Matth. 22. Per uestem nu-
ptialem intellige vitam, & mores statui con-
formes. Expende, an tui sint tales. Et ait illi,
cum indignatione: *Amice*, per ironiam, quo-
modo hic intrasti, non habens uestem nuptialem?
Non fatis est apparere te religiosum; esse
oportet moribus, & vita. Si Deus hoc mo-
mento ad examinandum te particulari iudicio
evocaret, quem putas invenire? At ille ob-
murus. Apud Deum nullam poteris excusa-
tionem praetexere: confusis obmutesces. At
nunc, dum tempus habes, loquere deprecان-
do, & uestem, quæ Domino placet, para.

2. Tunc dixit Rex ministris: Ligatis manibus
& pedibus ejus, mittite eum in tenebras exterior-
es. Ibid. Expellitur ait Amb. ser. 3. de Nati-
vitate cum persecutor esset, sanctitatem sibi merita-
rum vindicabat. Non facilè tolerat Deus
in Religione eum, qui mores, & vitam Re-
ligione non conformantur. Certè quod timeas,
habes; si tua vita est alia. Etsi te latere in
multitudine posse credas, Deus manifestabit
abscondita. Etsi non eliciari à Religio-
ne, elicieris à facie Dei, qui est lux vera,
in tenebras, & ceciditatem mentis. Ligabun-
tur tibi manus, & pedes, ne opereris
bene, laqueis tuarum affectionum. His
enim

HEBD. XXVII. POST PENT. 449
enim plerumque stringitur, qui nimis laxus
est.

3. Multi sunt vocati, pauci vero electi. Ibid.
Hoc est, quod te in timorem tenere debet,
& curam vocationis ingenerare, ut is studeas
satisfacere. Non ideo electores, quia voca-
tus; vocari non est tuum, sed Dei gratia, etiam
sine prævia tua dispositione. At ut eligaris
ad gloriam, de tuo conferre debes. Sequare
confilium Apostoli: *Satagit*, ut per bona
opera certam vestram vocationem, & electionem
facias, 2. Pet. 1.

S A B B A T O .

Quæstio de tributo Cæsari
pendendo.

Magister, scimus, quia verax es, & viam
Dei in veritate doces, & non est tibi
cura de aliquo: non enim respicias personam ho-
minum. Matth. 22. Verissima haec Christi
laus est. Utinam & tu citra adulacionem
hanc merereris, qui te Christum sequi profite-
ris: Esne verax tibi ipse? non mentiris tibi
bonum malum, & malum bonum? Tenes
ne viam Dei? viam magistrorum, & regula-
rum? an vadis post vestigia sodalium, & pas-
sionum tuarum? Non est tibi cura de aliquo
extra Deum? non de te ipso? Non respicias
personam hominum? non huic adularis? illi
te africas? illum particulari amore amplecte-
ris? Quām procul abes à laude Magistri cui
malus discipulus!

2. Quid tibi videretur licet consum dare Cesa-
ri,

450 HEBD. XXVII. POST. PENT.
ti, annunt. Ibid. Questio in verbis non ma-
la: sed latet in animis nequitia. Erat enim
proponentium confitum; ut eum caperent in
sermone. Ideo eos increpat: Quid me tenta-
ris, hypocrita? ostendens, quam sibi displice-
at dolus. Petit videre numisma: Exhibetur.
Ait illis: Cujus est imago hæc, & superscri-
ptio? Cujus es tu imago? Dei. Sed quām
deformis! Tu eam fecisti imaginem terreni
homini. Tempus est, ut scis portasti imagi-
nem terreni homini, ita portas & imaginem
caelitus. 1. Cor. 15. Reforma te ipsum, donec
formetur Christus in te. Gal. 4. & dicere
possis. Vix ego; jam non ego; vixi verò in
te Christus. Gal. 2.

3 Reddite ergo, quæ sunt Cesari, Cesari-
& quæ sunt Dei, Deo. Ibid. Cuique suum
reddendum. Dei es, quantus quantus es:
corpus, anima, sensus, potentiae omnes.
Reddilne Deo corpus, & sensus tuos? uteris
eo ad suam gloriam, an ad tua commoda?
Reddis animam cogitando, amando, ac ti-
mendo eum? an affectibus tuis serpis circa
creaturas? Vide, quot tituliste Deo debes:
Creavit e, redimeti, servavit te, vocavit
te, tot beneficiis te cumulavit. Redde &
proximo, quod debes, Charitatem. Est
imago ejus, cuius tu ab eodem creatus, eo-
dem sanguine redemptus.

HEBD. XXVIII. POST PENT. 451

DOMINICA XXVIII.

POST PENTECOSTE.

De magno Charitatis mandato.

x I nterrogatis eum unus Legis Doctor:
Magister, quod est mandatum magnum?
quod Deus præ omnibus requirit? Ait illi:
JESUS: Diliges Dominum Deum tuum ex
soto corde tuo, &c. Hoc est maximum, &
primum mandatum. Matth. 22. Intelligis?
primum ergo hinc incipiendum est; maximum:
ergo hic terminandum est. Amor afe-
ctuum est, & primus motor, ergo hoc om-
nes movere debet, & ipsa rapi, tanquam in
suum finem, extra quem nihil est amabile.
Habuistine hoc præceptum tanquam primum,
& maximum? Nihil unquam Deo prætali-
si? O utinam; Sit fletum posthac pri-
num, & maximum amare Deum. Quod pro-
babis, si omnia ad ipsum dirigas; si nullam
cordis partem tribuas amori creaturarum;
si audebis cum Apostolo difficultatus in-
sultare: Quis nos separabit a charitate?
Rom. 8.

z Secundum autem simile est huic: Diliges
proximum tuum sicut te ipsum. Ibid. Regula
amandi proximum est quicunque sibi. Nemo
se sicut, nemo non sincerè amat. Nemo sibi
vult malum ne minimum quidem: nemo non
sibi vult bonum, & inter bona optimum.
Debe, ergo, (& hoc mandatum magnum
est) amare non sicut proximum; amo ri,
qui potes, ab illo malum, curare bonum.
At proximus tuus non est unus, sed omnes.
X. 6. Non.

Non debes ergo affectum ita uni affigere, ut
aliis subtrahas.

³ In his duobus mandatis universa lex, pen-
det & Prepera. Ibid. Motivum hic habes
diligendi Deum, & proximum. Observatio
Legis absolute tibi est necessaria. Nullam vis
transgredi? Ita quidem sperem à cordato homi-
nne. Ergo diligat: Quod diligat, legem imple-
bit Rom. 13. Huc ergo cogitationes, huc
verba, & opera dirige, ut tota vita sit exer-
citium dilectionis.

FERIA II.

Arguuntur Pharisei.

¹ Super cathedram Moyse sedebunt Scribe,
& Pharisei Omnia, qua dixerunt vobis,
servate, & facite. Matth. 12. Etsi non
bonus superior, at bonum imperium; paren-
dum est. Etsi malus Doctor, at sana do-
ctrina, servanda est. Sed non insistendum
exemplo: Secundum opera vero illorum noli-
te facere. Nulla ergo est illatui excusatio:
superior ipse, quod fieri jabet, non facit.
Ille de se, tu de te rationem reddes. Di-
cunt enim, & non faciunt. Absit hoc à te.
Benedicere non est clavis ad cœlum, sed be-
nefacere. Non quid dixeris, queraris; sed
quid egeris. Quā turpe est docere virtu-
tem verbo, & facto doctrinam suam im-
probare.

³ Omnia vero opera sua faciunt, ut videan-
tur ab hominibus. Ibid. Alterum, quod in
Phariseis carpit, vitium est, quod aestima-
ri, & laudari querant ab hominibus: his
si placeant, sibi satisfaciunt: Amant primos

recubitus, & primas carbedras, & salutatio-
nes in foro, ac publicam honoris delatio-
nenem. Hæc si assequuntur, in celo sunt.
Non ita tu, qui vis servus Dei esse. Certum
est illud Apostoli: Si dominibus placet,
servus Christi non essem. Gal. 1. Non potest
Deo non duplicitas, qui nimium studet homi-
nibus placere. Fac, te impetrabis, ut pla-
ceas: mercede recipias. Ergo in hunc fu-
min laborasti.

³ Vt vobis, Scribe, & Pharisei, quia similes
eis sepalibris dealbatis, qua à foris parent ho-
minibus speciosa, intus vero plena sunt offibus
mortuorum, & omni spuria. Ibid. Tertium
hoc est vitium, quod arguitur, simulatio
fancitatis. Ubi ficta est virtus, ibi sunt certa
vera vita. Nihil prodest, immo plurimum
obest apparere, si non subsit esse. Deus non
aspicit, quis appareas, sed quis sis. Talis apud
Deum es, qualis in animo, & conscientia.
Ab illo pro æternitate judicaberis; non ab ho-
minibus.

FERIA III.

Prædicatio desolationis:

¹ C um videritis abominationem desolati-
onis stantem in loco sancto excisi tem-
pli Hierosolymitani: qui legit, intelligat.
Matth. 24. Intellige, quod tu sis templum
Dei, quod immineat tibi desolatio per mor-
tem. Dissolvetur enim templum hoc. Intel-
lige, quid agendum anteā, ne pericliteris.
Frustra enim tunc voles, cum non poteris.
Qui in Iudea sunt, fugiant ad Montes. Es in
populo electo: ut tunc securus sis, nunc fu-

454 HEBD. XXVIII. POST PENT.
ge ad montem , qui Christus est , ut eum
imiteris . Qui in seculo es excelsae virtutis
non descendit ad humilia saecularium . S. Hil-
lar. Qui in agro Christo plantatus es , non re-
versere , unquam tollere tunicam veteris con-
versationis . Quam tutus tunc eris , si nunc
ista agas !

2 Væ autem prægnantibus in illis diebus .
Ibid. Supremus ille dies semper instat : forte
iste est . Væ tibi , si usque in illum prægnans
es . Plenus bonis desideriis , & non ante ea
paris in actu . Quidquid nunc boni conci-
pis , statim parendum est : quia tunc non
erit tempus . Orate autem , ut non fiat fuga
victoria in hyeme . Provide , ut non superveniat
tibi mors , dum friges in obsequio Dei . Vel
in sabbato , dum ferias agis , & in locordia
vivis . Hec omni tibi hora curanda sunt , quia
nulla hora vacat periculo .

3 Erit enim tunc tribulatio magna , qualis
non fuit ab inicio mundi . Ibid. Intellige im-
providi , & tepidis , qui distulerunt in illud
tempus agere , quo amplius non licet .
Torquebitur luctu suprema corpus , sed multo
magis conscientia . Vivacius tunc intelli-
ges bonum , & malum . Sarcinam tuam ma-
jorem repieres , quam unquam existimaver-
is , &c. Ergo ut tribulationem effugias ,
nunc age , quod tunc actu voles : nunc dare
quod tunc cavisse desiderabis . Mortem de-
agendis consule , sed & consilium audi .

HEBD. XXVIII. POST PENT. 455

F E R I A I V.

Vigilandum ad Adventum Do-
mini .

1 Vigate , quia nescitis , qua hora De-
minus vester venturus sit . Matth.

24. Prudenter semper metues , quod certè
veniet , nescis quando : Quid si ante paucos
annos venies Dominus , qualem te reperis-
set ? Quid si hoc momento venire ? quid veles
fécis ? Quid si scires post horam venturam ,
quid ageres ? Quod agendum statueres , illud
age , quia forte veniet . Ideo occulta est tibi
illia hora , ut omnem habeas suspectam .

2 Beatus illa servus , quem , cùm venerit
Dominus ejus , invenerit sic facientem . Ibid.
Tanti est vigilare , ut à sola vigilante Dominus
nunquid servum beatum . Vigilanti non
irreptis sur , qui parta tollat . Non præterit
boni occasio , quam non arripiat . Dic ipse :
Ubi Deo attendisti , admisisti vel levissimam
culpam ? an uni pravo appetitu cœcessisti ? non-
nè omni occasione in bonum usus es ? At non-
ne hoc ipsum est esse beatum , ita vivere , ut
macula careas ? Beatus vir , qui inventus est
sine macula . Ecl. 31.

3 Si autem dixerit malus servus ille . Ib.
Bono , ac vigilanti seruo malum oppone ; qui
dicit in corde suo : Moram facit Dominus
meus venire ! qui in tempore suo cogitat ,
ad huc superflue tempus , quo ser�enter a-
gat . O miser ! Venies Dominus illius in die
qua .

416 HEBD. XXVIII. POST PENT.
qua non sperat. Quis tune ejus timor? quæ
trepidatio? Quid si preuentis conservos suos
indulgendo appetitui irascibili? Quid si man-
duces, & bibas laxando frenum concupiscibi-
li? Credo, non velles talis deprehendi. Ergo
eo paratus. At nunquam eris satis paratus,
nisi sis semper paratus.

FERIA V.

Parabola decem Virginum.

1 **S**imile est regnum caelorum decem Virg-
inis, quæ accipientes lampades suas,
exierunt obiam sponso, & sponsa. Matth.
25. Et hæc parabola ad vigilantium monet.
Omnes fuerunt virgines, omnes acceperunt
lampades, omnes exierunt obiam, omnes
moram faciente sponsa dormitaverunt. Et ta-
men quinque erant fatigæ, quinque prudentes.
Sed non omnes sumpererunt oleum secum. Ideò
illæ prudentes, quæ sumpererunt oleum in vas-
fuis. Fides, lampas est, sed non sufficit. Im-
prudens es, si non etiam oleum charitatis acci-
pis, & ea media, quæ te coram sponso Deo
securum reddant; ne lampas extinguitur;
nam fides sine operibus mortua est Jacob.
12.

2 Media autem nocte clamor factus est:
Ecce sponsus venit. Ibid. Venit, cùm mini-
mè cogitamus, Dominus. Tunc surrexe-
runt omnes Virgines, & eraverunt lam-
pades suas. Quæ omnium sollicitudo? quia
coram sponso comparendum erat. Tunc fa-
tigæ errorum suum viderunt, quod oleum
deficeret bonorum operum. Sed terum ni-
mis

HEBD. XXVIII. POST PENT. 457
mis est tunc velle incipere, cùm desinendum
est. **F**atua autem sapientibus dixerunt: date
nobis de oleo vestro; sed frustra aliena opera
ibi non proderunt: ubi retribuitur unicuique
secundum opera sua. Putas, non doluisse fa-
tuas; solatio plena fuisse prudentes? In qua-
rum sorte desideras esse, carum sollicitudinem
assume.

3 Et quæ parata erant, intraverunt cum
eo ad nupcias: Ibid. non, quæ primum ibant
ad vendentes, seu quæ differunt se parare.
Periculum salutis subit, qui differt media.
Præstissime oportet anteà, quæ sunt salutis,
non tuac velle. **N**ovissimè veniunt reliqua Vir-
gines dicentes: Domine, Domine, aperi nobis.
Sed pulchra verba nihil juvant, ubi pensantur
opera. Non prodest tunc verbis profiteri Do-
minum, quem in vita factis negaveris. Ergo nunc,
dum fuit dies salutis, dum tempus ac-
ceptabile, insistendum est bono. Adhuc enim
importa patet. **A** illæ respondent ait: Amen di-
co nobis, nescio vos. Hoc fulmen olim time-
si nunc Deum non noscas, & secundum quod
cognoveris, ei servias.

FERIA VI.

Parabola de talentis.

1 **H**omo peregrinè proficiens vacavir ser-
uos suos, & tradidit illis bona sua.
Matth. 25. Etiam hæc parabola præparatio-
nem suadet. Dedit uni quinque, alteri duo,
tertio unum talentum: Unicuique secundum
propriam virtutem. Cogita, quæ accepisti à
Deo

Deo talenta corporis , animæ , naturæ , gratiæ . Non tua res sunt , sed Dei . Param tibi videris accepisse ? Deus ad tuam virtutem mensuravit . De paucis rationem reddeas . Plus accepisse tibi damno fuisset . Quid sine tibi data sunt ? ut negotieris : *Negotiamini , dum venie* . Luc 19. Perit Domino lucrum , quod tu non facis . Non potes ergo aliter uti , quam Deus velit , & tamen fecisti . Quid faceres servo , qui pecunia tua ad sua comoda , & voluptates uteretur ? vide , an non tu fuis talis .

2 Post multum vero temporis venit Dominus servorum illorum , & posuit cum eis rationem . Ibid. Eam & tecum inhibet ; forte non post multum temporis . Et accedens , qui quinque talenta accepérat , obvulsius alia quinque ; similiter , qui duo , alia duo . Lucrum fecerunt ad proportionem talenti . Uterque vocatūt servus bonus , & fidelis . Uterque invitatur in gaudium Domini sui . Non prævalet ergo apud Deum , qui plus accepit . Deus enim usum talentorum , & gratiarum spectat , non cumulum . Non fuisset vocatus bonus , & fidelis , qui quinque acceperat , si tantum duo lucratus fuisset . Ita Deus nullam gratiam vult esse vacuum . Ergo assidue tibi curandum est , ut nullam gratiam in vacuum recipias . Hic verò esto vigilans .

3 Qui unum talentum accepérat , ait : Domine , scio , quia homo durus es : & timens abii , & abscondi talentum tuum in terra : Ecce habes , quod tuum es . Ibid. Non perfidit talentum , sed servavit . Cur ergo reprehenditur , *Serve male , & piger* . Quia non est negotiatus , non fecit lucrum , quod Dominus .

minus requirebat . Unicum ergo talentum neglectum ita castigat Deus ; Quid respondebis , qui tot milia defodisti in terram , gratiis tibi ad lucrum cœlestium concessis ad terrena , ad sensus commoda abutendo ? Ergo nunc tandem ita rebus tuis invigila , ut audire merearis : *Euge , servos bone , & fidelis intra in gaudium Domini tui* .

S A B B A T O .

De extremo Judicio .

Cum venerit filius hominis in Majestate sua , & omnes Angeli cum eo ; tunc sicut debet super sedem Majestatis sue . Matth. 25. En judicem , illum , quem habuisti hactenus ad vocatum apud Patrem ; Illum , in quem confixerunt peccatores ; illum , quem contempseristi . Et congregabuntur ante eum omnes gentes . En judicandorum multititudinem , in qua & tu eris . Et statuet oves à dextris suis ; bados autem à sinistris . En diversam judicandorum conditionem . Quis in his pavor , & trepidatio ? Quod in illis animi solatium , & gaudium ? Et qui erunt à dextris ? Oves : que ductum , & vocem pastoris sunt fecutæ . Et qui à sinistris ? Hedi : qui concupiscentiis suis servierunt . O Deus ! quantumcunque vis posne me hic à sinistris , ut ibi collocer ad dexteram .

2 Tunc dicet his , quæ à dextris erunt : Venite , benedicti Patri mei , possidete paratum regnum . Ibid. Prius bonos ad præmium .

460 HEBD. XXVIII. POST PENT.
mum vocat, quam reprobos damnet: quia pa-
ratio est semper ad benefaciendum. S. Chry-
stos, in Imperf. Hoc enim secundum naturam
agit: pœnas invitus infligit. Quam suavis ac-
cidet hæc iustis sententia! Desideras & tu il-
lam audire? Operibus impetrabis. Hæc alle-
gat Judex: *Esurui, & dediſſis mihi manduca-
re, &c.* fine his in vanum speras. Ergo, quod
potiſſi manus tua, inſtanter operar. Nec par-
va neglige, quia nihil eſt tam parvum, quod
veſtitum charitate in Deum, ibi non evadat
regno æternō dignum.

3. Tunc dices his, qui à finbris erunt: Di-
ſcedite: Ibid. O quale tonitru in auribus reo-
rum! Ame. Quale fulmen! Deo in æternū
carere. Maludit! Qualis dolor, Deo in eter-
num exosſus esse! In ignem eternum. Qualis de-
ſperatio, in æternū pena ſenſus torqueri!
Qui pavatus eſt diabolo à me, à te autem tibi.
Qualis cruciatus, æternū cum demonibus
habitate: Et que tam horrendæ ſententie
cauſa? *Eſurui, & non dediſſis mihi manduca-
re, &c.* Opera non præſtitis, que exigebam;
egiſtis, que vetabam. O Deus! hic ure, hic
ſeca, modi in æternū pareas. O æternitas!
æternitas! quam amara eſt memoria tua!

FINIS.

AD MAJOREM DEI
GLORIAM.

NOI REFORMATORI

Dello Studio di Padoa.

H Avendo veduto per la Fede di revisione,
& approbatione del P.F.V. Maria Mazz-
zoleni Inquisitore nel Libro intitolato: *Vita,*
& Doctrina Iesu Christi ex qua quatuor Evangelii-
fis Collecta, per Nicolaum Avançinianum & Soci-
etatem Iesu, &c. non v'efſer eos alcuna con-
tro la Santa Fede Cattolica, & parimente
per Attestato del Segretario Nostro, niente
contro Prencipi, & buoni costumi, concedem-
mo Licenza a Nicolò Pezzana Stampator,
che poſſi eſſer stampato, offervando gli ordinii
in materia di Stampe, & preſentando le ſolite
copie alle Publiche Librarie di Venetia, &
di Padoa.

Dat. 14. Novembre 1707.

(Ferigo Marcelllo Proc. Refer.
(Girolamo Venier K. Proc. Refer.

Agostino Gadaldini
Segret.

UNIVERS. AD AUTONOMA DE NUEVO LEÓN
CAPILLA AL CEMENTERIO BIBLIOTECA UNIVERSITARIA

R. 599

1853.

NICOBELIANA

